



**Datum:** 14.05.2019

**Medij:** Politika

**Rubrika:** Srbija

**Autori:** Aleksandra Isakov

**Teme:** mađarska tradicija, folklor, jezik

**Naslov:** Srednji Salaš - selo optanata

**Napomena:**

**Površina:** 445



**Strana:** 15

## Средњи Салаш – село оптаната

Суботица – Мађарски национални савет прихватио је сугестију мештана села Средњи Салаш да се ово место на мађарском језику преименује из Суркош (смоласт, од катрана), у дословни превод имена Средњи Салаш на мађарски језик. У образложењу речено је да је молбу за промену имена села, у којем живи 104 становника, мајом Срба, потписало преко 60 становника.

Одлука, донета рутински, за становнике овог села била је много више. Име је било траг о веку трајања села, бурној историји поднебља и о олупци предака да овде наставе живот. Село Средњи Салаш налази се у општини Бачка Топола а раскрсница у средишту раздваја његове куће и салашица на парцеле на којима је све мање власника.

У средишту иницијативе за промену имена налази се Милена Калембер, кроз чију се личност укрушта све оно што може да се сазна о овом селу. Да је реч о женама од иницијативе говори и податак да 1999. године, захваљујући томе што јој је супруг, чији је отац рођен у Чикагу, имао америчко држављанство, у 52. години одлази у Фениксу у Аризону, завршава средњу фармацеутску школу, и од некадашње поштанске службенице у центру Београда, постаје апотекарка.

– Када смо отишли у пензију, одлучили смо да се након 12 година у Америци, вратимо у Србију. Обожавам родно село, и хтела сам да живим овде. Ипак, растујила сам се када смо се до-



Центар села Средњи Салаш у општини Бачка Паланка

селили 2011. године. Много напуштених кућа, затрављено, полуслушене – прича нам Милена. Село какво је затекла било је далеко од свог врхунца када је у њему живело између 300 и 400 људи, а улице биле пуне деце. Некада је ту постојао и дом културе, када се са бине чула само рок музика коју су свирали млади. Дом културе је сада застасао некадашња школа је празна, у селу је тек петоро деце до 10 година, и још петоро, шесторо тинејџера. Тек десетак становника Средњег Салаша је у најпродуктивнијем добу између. Село нема продавницу, последња је затворена пре неколико година. Саговорница „Политике“ каже да није могла да се помири са пропадањем. Ако је некада цело село одгајало децу, сада је дошао тренутак да се та деца поједину за своје село.

– Почела сам да организујем акције. Обновили смо учionицу у школи да можемо ту да се окупљамо. У овом селу рођен је и книжевник Радован Ждрапе, многи су због школовања напустили ме-

сто, и помислила сам да би лепо било бар једном годишње да дођу – прича Милена Калембер. Тако је настало Завичајни састанак који ће се одржати четврти пут, а сваки пут до сада окупља је четрдесетак бивших становника. На таквом склупу, управо Ждрапе ју је потакао да напише монографију села, какву имају и остала насеља.

Радећи на том задатку, Милена је прикупљала грађу, која је била делом и грађа о њеној породици. Јер село је настало 1923. године када је Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца овaj простор наменила насељавању оптаната, Срба из Мађар-

ске који су након повлачења граница оптирили за Краљевину. Бака Евгенија и деда Јефта Ђиђин били су међу првих 46 породица из околине мађарског града Мохача који су се овде насељили. Касније, прича Милена Калембер, између два рата, било је досељавање становника из Лике, Далмације и Херцеговине, а то се поновило и након Другог светског рата повећавајући број новопридошлих руку спремних да обрађују земљу.

Први оптантини практично су формирали село, кренули да га стварају од ничега, и због тога су, објашњава нам Милена, у први мах градили једноставне дрвене куће које су премазивали катраном. Тако је и настало помало подсмешиљив мађарски назив „суркош“, који је једно време био и званичан назив села. „Обратила сам се Мађарском националном савету, сви су били веома љубазни и упутили ме како то и званично да променимо.“ Тако је село Средњи Салаш, на свим званичним језицима општине остало Средњи Салаш.

Александра Исајков

▶ **Некада је у селу било четири пута више становника него данас, или мештанка Милена Калембер не мери се с пропадањем села**

